

ब्रह्मकारणरूपेण वटस्य कणिकात्मना ।
क्रमते क्रमतो जीवो जायदादीन् स पश्यति ॥
समाधारभक्त्या तु पूर्वमेवावधारयेत् ।
सुसुचुः पश्चात् संजाते अन्तःकरणनिष्ठे ॥
विलापयेत् ज्ञेयजाते ज्ञेयज्ञं परिशेषयेत् ।
पञ्चीकृतभ्यो भूतेभ्यः अष्टादित्यतिरिक्तकम् ॥
यथा नृदो घटो भिन्नो नास्ति तत्कार्यतत्तथा ।
पञ्चीकृतानि भूतानि अपञ्चीकृतभूततः ॥
समष्ट्यतिरेकेण शिष्टं सूक्ष्मशरीरकम् ।
अपञ्चीकृतभूतेभ्यो न लिङ्गं यतिरिक्तकम् ॥
- नीवाग्नि विन्ना नास्ति वारि नास्ति च तेजसा ।
तेजश्च वायुना नास्ति वायुः खेन विना न हि ॥
सटब्रह्मणा च खं नास्ति शुद्धब्रह्म विना च सत् ।
शुद्धभावात्तथा जायतस्वप्नादीनामसम्भवे ॥
जीवत्ववर्जितः प्रत्यगात्मा वै तुरूपकः ।
नित्यशुद्धबुद्धसक्तं सत्यं ब्रह्माद्वितीयकम् ॥
तत्त्वं पदार्थो शिष्टो तत्त्वाकारो ब्रह्मकारकः ।
उकारश्च अकारश्च मकारोऽहं दृग्दृश्यः ॥
ब्रह्माहमस्मादहं अक्षं ज्ञानमज्ञानमर्हन्म् ।
अथमात्मा ब्रह्मज्योतिर्विज्ञानानन्दरूपकम् ॥
सत्यज्ञानमनन्तः स तत्त्वमसि श्रुतीरितम् ।
अहं ब्रह्मास्मि ब्रह्माहं सर्वप्राणिषु सर्वगम् ॥
योऽसावादित्यपुरुषः सोऽसावहमनादिमत् ।
गीतासारोऽर्जुनायोक्तो येन ब्रह्मणि वै लयः ॥”
इत्यादिमहापुराणे गारुडे गीतासारे २३६
अध्यायः ॥
गीतः, स्त्री, (गौ गाने + क्तिन्) गानम् । (यथा,
कुमारः । ३ । ४० ।

“श्रुताधरोगीतिरपि क्षणेऽस्मिन्
हरः प्रसंख्यानपरी वभूव ॥”)
आर्याच्छन्दोविशेषः । इति मेदिनी । ते १६ ॥
(अस्या लक्षणं यथा इन्दोमज्ज्यां माना-
वृत्ते । ७ । [गीतः ॥”)
“आर्याप्रथमाहं समं यस्याः पराहमीरिता
गीरयः, पुं, (गीर्वाणी वाङ्मयं शास्त्रमित्यर्थः रथ
इव यस्य ।) दृष्टव्यः । इति त्रिकाश्रयः ॥
गीर्णः, त्रि, (गीर्णते स्म इति । गृ गि स्तुतौ +
क्त ।) स्तुतः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥
गीर्णः, स्त्री, (गृ + क्तिन् । ऋत्वादिभ्यः क्तिन्निष्ठा-
वत् तेन नत्वम् ततो रेफात् णत्वञ्च ।) गिलनम् ।
इत्यमरः । ३ । ३११ ॥ स्तुतिश्च । गीर्णशब्द-
दर्शनात् ॥
गीर्देवी, स्त्री, (गीर्वाणी तस्या देवी । वागधिया-
हतयास्यास्तथात्वम् ।) सरस्वती । इति शब्द-
रत्नावली ॥
गीर्लता, स्त्री, (गीरिव तमोनाश्रिनी विस्तृता च
लता ।) महार्थोतिश्रुती । इति राजनिर्घण्टः ॥
गीर्वाणाः, पुं, (गीर्वाणिव वागोऽहं यस्य ।
अथर्ववाक्यतयास्य तथात्वम् । अन्तःस्वकां
मध्यपाठे तु गिरं ववृते याचते काङ्क्षतीत्य-
स्मृतिप्रियत्वादिति । वन याचनायाम् + “कर्म
ण्यम् ॥” ३ । २ । १ । इत्यण् । “पूर्वपदा

संज्ञायामगः ।” ८ । ४ । ३ । इति णत्वम् ।)
देवता । इत्यमरः । १ । १ । ६ ॥ (यथा, भाग-
वते । ८ । १५ । ३२ ।
“एवं सुमन्त्रितार्थो गुरुणार्थाशुदर्शना ।
हिला त्रिविष्टपं जग्मुर्गीर्वाणाः काम-
रूपिणः ॥”)
गीर्वाणाकुसुमं, स्त्री, (गीर्वाणाप्रियं कुसुमं
पुष्पं यस्य ।) लवङ्गम् । इति राजनिर्घण्टः ॥
गीर्वातः, पुं, (गिरां पतिः । अहरादीनामिति
रेफाभावपक्षे “इदुदुपधस्येति ।” ८ । ३ । ४१ । इति
घः । सुग्धबोधमते “खपि वा ।” इति सूत्रस्य
पात्तिको विधिः ।) दृष्टव्यः । इत्यमरः ।
१ । १ । २४ ॥ पठितः । इति शब्दरत्नावली ॥
अस्य रूपान्तरे गीर्पतिः गीःपतिः । इति सुग्ध-
बोधम् ॥
गु, ड ध्वनौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भ्वा-आत्म-
अकं-अनिट् ।) ड, गवते । इति दुर्गादासः ॥
गु, शि ओ विष्टोत्सर्गे । इति कविकल्पद्रुमः ॥
(तुदां-कुटां-परं-अकं-अनिट् ।) शि, गुवति
अगुवौ । ओ, गुणः । इति दुर्गादासः ॥
गुग्गुलुः, पुं, (गोचति शब्दायतेऽनेनेति । गुञ् +
क्लिप् । गुक् रोगस्तस्मात् गुडति रचतीति ।
गुड + “इगुपधस्येति ।” ३ । १ । १३५ । इति
कः । डलयोरैक्यात् डस्य लत्वम् ।) गुग्गुलुः ।
इत्यमरटीकायां भरतः ॥
गुग्गुलुः, पुं, (गुग्धतेऽनेनेति । गुञ् शब्दे + क्लिप् ।
गुक् रोगस्तस्मात् गुडतीति । गुड रचणे +
बाहुलकात् कुः । डलयोरैक्यात् डस्य लत्वम् ।)
रक्तशोभाञ्जनवृक्षः । इति शब्दचन्द्रिका ॥
खनामख्यातवृक्षः । स तु गोमूत्रोद्भवः । यथा,—
“गीरोचनाया मज्जत्याः संजाताः सर्वकामिकाः ।
गुग्गुलुस्तु ततो जातो गोमूत्राच्छुभ्रदर्शनः ॥”
इति वज्रपुराणे वैष्णवधर्मोऽशुद्धव्रतनामाध्यायः ॥
अस्य निर्यासः सुगन्धद्रव्यम् । तत्पर्यायः ।
कुम्भम् २ उल्लूखलकम् ३ कौशिकः ४ पुरः ५ ॥
इत्यमरः । २ । ४ । ३४ ॥ कुम्भोऽलुः ६ खलकम् ७
कुम्भोलूखलकम् ८ गुग्गुलुः ९ । इति भरतः ॥
जटायुः १० कालनिर्यासः ११ देवधूपः १२
सर्वसहः १३ महिषाक्षः १४ पलङ्क्या १५ ।
इति रत्नमाला । यवनद्विष्टः १६ भवाभीष्टः १७
निश्राटकः १८ जटालः १९ पुटः २० भूतहरः
२१ शिवः २२ शम्भवः २३ दुर्गः २४ यातुज्ञः
२५ महिषाक्षकः २६ देवैष्टः २७ मरुद्विष्टः २८
रक्षोहृत् २९ रूचगन्धकः ३० दिव्यम् ३१ ।
अस्य गुणाः । कटुत्वम् । तिक्तत्वम् । उष्णत्वम् ।
कफमारुतकासक्षमिवातोदरक्षोदशोफाश्रौंशाशि-
त्वम् । रसायनत्वञ्च । इति राजनिर्घण्टः ॥ दीप-
नत्वम् । तीक्ष्णत्वम् । कषायत्वम् । मेदःकुष्ठ-
नाशित्वम् । पित्तदाहित्वम् । लघुत्वञ्च । इति
राजवल्लभः ॥ विशदत्वम् । सारकत्वम् । रूच-
त्वम् । पाके कटुत्वम् । भयसन्धानकारित्वम् ।
वृष्यत्वम् । रुच्यत्वम् । खर्यत्वम् । पिच्छित्वम् ।

बलकारित्वम् । अणुमेवाश्मवातामवातपिडका-
ग्रन्थिगण्डमालानाशित्वञ्च ॥ * ॥
“माधुर्याच्छमयेद्वातं कषायत्वाच्च पित्तहा ।
तिक्तत्वात् कफपित्तेन गुग्गुलुः सर्वदोषहा ॥”
स तु पञ्चधा यथा,—
“महिषाक्षो महानीलः कुसुदः पद्म इत्यपि ।
हिरण्यः पञ्चभो ज्ञेयो गुग्गुलोः पञ्चजातयः ॥”
तेषां रूपाणि यथा,—
“भृङ्गाञ्जनसवर्णस्तु महिषाक्ष इति स्मृतः ।
महानीलस्तु विज्ञेयः खनामसमलक्षणः ॥
कुसुदः कुसुदाभः स्यात् पद्मो माणिक्यसन्निभः ।
हिरण्याखस्तु हेमाभः पञ्चानां लिङ्गमीरितम् ॥”
एषां प्राणिविशेषे प्रयोगो यथा,—
“महिषाक्षमहानीलौ गजेन्द्राणां हितायुभौ ।
हयानां कुसुदः पद्मः खड्गारोग्यकरौ परौ ॥
विशेषेण मनुष्याणां कनकाः परिकीर्तितः ।
कदाचिन्महिषाक्षस्तु मतः कौञ्चनृणामपि ॥”
नूतनगुग्गुलो रूपं यथा,—
“क्षिप्तकाञ्चनसङ्काशः पक्वजम्बूलोपमः ।
नूतनो गुग्गुलुः प्रोक्तः सुगन्धैस्तु पिच्छिलः ॥”
पुरातनस्य रूपं यथा ।
“उष्णो दुर्गन्धिकश्चैव त्वक्प्रकृतवर्णकः ।
पुराणः स तु विज्ञेयो गुग्गुलुर्वर्णवर्जितः ॥”
इति भावप्रकाशः ॥ * ॥
अस्य स्थानविशेषे जन्मादिकथनम् । यथा,—
“जायन्ते पुरपादपा मरुसुविश्रीकृष्णैकसन्तापिताः
शीतार्ताः शिशिरेऽपि गुग्गुलुरसं सुचन्ति ते
पञ्चधा ।
हेमाभं महिषाक्षतुल्यमपरं सत्पद्मारागोपमं
भृङ्गाभं कुसुदद्युतिश्च विधिना आह्ला परीक्षा
ततः ॥
वह्नौ ज्वलन्ति तपने विलयं प्रयान्ति
क्षिद्यन्ति कोष्ठासलिले पयसः समानाः ।
आह्लाः शुभाः परिहरेच्चिरकालजाता-
नङ्गारवर्णसमपूयविगन्धवर्णां ॥”
इति प्रयोगादितम् ॥
पक्वस्यास्य पूर्ववर्णित्वं मासत्रयपर्यन्तं तिष्ठति ।
इति परिभाषा ॥
गुच्छः, पुं, (गुग्धति परिवेष्टते इति । गुग्ध +
“श्रस्त्रादिभ्यश्चण् ।” इति कृष्ण इति भोज-
राजः । यद्वा, गुड शब्दे + क्लिप् । गुतं शब्दं
ब्रूति नाशयतीति । गुत् + ङो + “आतोनुपसर्गे
कः ।” ३ । २ । ३ । इति कः ।) स्तवकः ।
पुष्पादिर घलुया इति भाषा । (यथा, गीत-
गोविन्दे । ११ । ११ । [वलीम् ॥”)
“अच्छोर्निचितपदञ्जनं अवणयोस्तापिच्छुग्गुच्छा-
स्तम्भः । लण्णादिर गोष्ठा इति भाषा ॥ (उद्धिद-
विशेषः । स तु मल्लिकादिः । यथा, मनुः । १ । ४८ ॥
“गुच्छगुच्छान् विविधं तथैव लण्जातयः ।”
“मूलत एव यत्र लतासम्बद्धो भवति न च प्रका-
शानि ते गुच्छा मल्लिकादयः ।” इति तट्टीकाय-
कुल्लूकभट्टः ॥ द्वानि शब्दयुक्तकारः । वचिश-